

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бабак Максим Андрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України такі приписи Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року № 8073–Х:

1) частину першу статті 14², згідно з якою:

„Адміністративну відповідальність за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі (за допомогою технічних засобів - приладів контролю за дотриманням правил дорожнього руху з функціями фото-, відеофіксації, які функціонують згідно із законодавством про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису) (за допомогою технічних засобів з функціями запису, зберігання, відтворення і передачі фото-, відеоінформації), несе відповідальна особа - фізична особа або керівник юридичної особи, за якою зареєстровано транспортний засіб, а в разі якщо до Єдиного державного реєстру транспортних засобів внесено відомості про належного користувача відповідного транспортного засобу, – належний користувач транспортного засобу, а якщо в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відсутні на момент запиту відомості про керівника юридичної особи, за якою зареєстрований транспортний засіб, – особа, яка виконує повноваження керівника такої юридичної особи“;

2) частину п'яту статті 279¹, якою визначено:

„Постанова про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), може вноситися без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи не відповідають статті 8, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 59, частині другій статті 61, частині третій статті 62, частині першій статті 63, частині першій статті 64 Конституції України, оскільки суперечать принципу верховенства права (в аспекті юридичної визначеності та справедливості процедури притягнення до юридичної відповідальності), звужують зміст та обсяг прав осіб, які притягаються до відповідальності за адміністративне правопорушення, а також унеможливлюють ефективну реалізацію права на професійну правничу допомогу, порушують конституційні принципи індивідуалізації юридичної відповідальності та презумпції невинуватості.